

Forfatter: Arends, Jacob

Titel: BREV TIL: Teaterdirektionen FRA: Arends, Jacob (1782-03-26)

Citation: Arends, Jacob: "BREV TIL: Teaterdirektionen FRA: Arends, Jacob (1782-03-26)", i *Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder*, J. L. LY BECKERS FORLAG, s. 36.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002227775-000-shoot-L0022277750000038.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TIL THEATERDIREKTIONEN.

1782, 26. Marts.

Ved dette Theater-Aars Udgang fordrister jeg mig atter at ansøge den Kongelige Theater Commission underdanigst om at erholde min salige Formands Clementins Gage, hvortil jeg troer følgende Grunde at være overbeviisende: Ved at antages til at spille alle Roller som pære comique blev mig af forrige Direction helligent lovet, at jeg skulde erholde Clementins Gage, saasnt jeg kunde bestride hans Roller; dette Løfte har jeg for 7 Aar siden erholdt; allerede for 3 Aar siden er jeg af adskillige s. 37brave Folk, endog Personer af forrige Direction bleven omspurgt, om jeg ikke havde bekommet Clementins Gage, og da jeg med Sandhed maatte svare ney, have de forundret sig derover; Jeg smigrer mig at have, saavidt mueligt, tilfredsstillet det Kongelige Huuses saavel som det heele retskafne Publici Forventning, i det jeg med Flid og Nøygatighed har opfyldt mit Embeds Pligter. Jeg har desuden spillet endeel af Ørsteds, Suhms og Thessens Roller endog som pære noble; hvorvidt samme have lykkedes, overlades det skønsomme Publici Omdømme. Saameget fordrister jeg mig selv at sige: at jeg ikke troer mig mindre værdig til de Kongelige Gratialia og Douceurer, end enhver anden ved Theatret. Hertil kommer endnu, at jeg er forsikkert, den Kongelige Theater-Commission ikke vil tillade, at en Mand, der ved Studeringer og Flid har søgt at gjøre sig værdig til Kongens Naade, skal ved Nød og Mangel saaledes tabe Modet, at det siden ikke bliver mueligt at hielpe ham, thi naar Bekymringer har fortæret Sinds og Legems Kræfter, tillige Sygdom og Huus Sorg har gjort mig liig en Suhm og Thessen og gandske uskikket til Theatrets Tieneste, da vil intet uden Døden kunde redde mig fra denne Tilstand. Jeg skal da med Græmmelse paa min Sotte-Seng see min fattige Hustrue med 7 umyndige smaae omkring mig; hvilke jeg enten ved Døden snart maae forlade eller og i Mangel og Armod tillige med dem slæbe paa et af Sorg fortæret Legeme og tabe det for en Fader saa hierteglædende Haab i min Alderdom at høste Frugten af mine Børns møysommelige Opdragelse. Saa sørgelig en Udsigt har jeg, fordi Gud har paalagt mig en stor Familie. Den dyre Tid, vi leve udi |: da alle Livets Nødvendigheder ere 3 à 4 gange saa dyre, som i forrige Tider :| har saaledes derangeret mine Omstændigheder, at det er mig aldeles umueligt uden Kongens allernaadigste Understøttelse at slippe derudaf. Det er nu 24 Aar, siden jeg blev Student, og 22 Aar, siden jeg tog med Berømmelse min theologiske attestats; for endeel Aar siden kom jeg netop en Dag for silde, ellers havde jeg uden Tvivl været Pagernes Informator i Stæden for nuværende Etats-Raad Hiorthøy, som da blev det, og havde maaske i denne carriere kundet gjøre samme Fremgang som han; den salige Ober-Hofmarschal Friderich von Moltke havde gjerne hiulpet mig. Skulde min s. 38underdanigste Ansøgning ikke finde Biefald og Bønhørelse, saa beder jeg allerunderdanigst, at hans Kongelige Mayestæt paa den kongelige Commissions recommendation |: som jeg underdanigst udbeder mig :| allernaadigst vilde kalde mig til at være Præst, hvortil jeg ved mine examina har gjort mig dygtig og værdig og har jeg med Biefald ofte prædiket baade tydsk og dansk til Høymesse nesten i alle Stadens Kirker. Man erindre sig, at en Acteur tilforn er gaaet ud fra den danske Skueplads og bleven Præst og Provst i Sielland, saa vil man ikke forundre sig, at jeg som Acteur søger at blive Præst; thi paa min Opførsel og Levnet haaber jeg ikke, nogen kan have det mindste at sige. Skulde dette Forslag ey heller finde Gehør, saa beder jeg allerunderdanigst, at Hans Kongelige Mayestæt vilde give mig allernaadigst Forsikkring paa et andet got Levebrød, da jeg endnu er redbon med uforfærdet Mod og urykkelig Flid i min Alders 39te Aar at studere til examen juridicum og tage samme paa latin cum caractere laudabili, paa det jeg ikke som en brav Student stedse skal leve i en ringe og foragtet Stand; thi jeg haaber at kunde være Staten nyttet i det, som Hans Kongelige Mayestæt allernaadigst fandt for got at bruge mig til.